

Збрињавање пацијената у оквиру рада теренске службе дома здравља

J. Булатовић¹

Prehospital Managing of Acute Health Disorders

J. Bulatovic

Сажетак. Поред рада у амбуланти, лекар ошиће медицине у дому здравља шакође збрињава паценте са акутним поремећајима здравља који нису у стању да дођу до лекара. Тријажа се обавља преко телефона, и лекар пружа медицинску помоћ у дому пацентија. Акутни поремећаји здравља који су индикација за интервенцију су:

1. Респираторне смеште, било да су првично плућно оболење, бронхијална астма, или део другог медицинског ентиитета. Малигна неоплазма у поодmakлом стадијуму може да им респираторни дистрес. Терапија је модулирана у односу на узрок поремећаја. У случају бактеријске респираторне инфекције лек избора је антибиотик, у осталим случајевима терапија је симптоматска или кортикостероидима.
2. Бол у грудима, код којег је врло важно утврдити узрок. Бол може бити кардијалног порекла, даље респираторног, гастроинтестиналног, или последица дегенеративних процеса на кичми. Овде је најважније утврдити да ли је бол услед акутног инфаркта миокарда, зато ове паценте треба пажљиво прегледати. Ако је узрок бола акутни инфаркт миокарда, пацентија треба стабилизовати, и што је хитније могуће пренаспортоваји у специјализовану здравствену установу.

Summary. General practision in addition to ambulance work, and triage also takes care of patients with acute health disorders which are not capable to come to see md (medical doctor). Triage is done via phone, and md is seeing patients in their homes. Health disorders which are accepted as needable to intervene are;

- I. Respiratory disabilities, due to primary respiratory disease, in bronchial asthma, or as part of other medical. Respiratory disorders may be due to respiratory infections or exacerbation of primary respiratory diseases. Also, malign neoplasma can in certain stadium take to respiratory distress. Therapy is modulated according to cause of disorder. In case of respiratory infection therapy would be antibiotics, and in other cases either symptomatic, or corticosteroids.
- II. Chest pain, most important to determine cause of pain. Pain could be cardiac origin, respiratory, gastrointestinal, or due to degenerative process in spine. Here the most important is pain due to AIM (acute myocardial infarction), hence this patient needs to be very carefully examined. If cause of pain is AIM patient needs to be stabilised, and as soon as possible transport to specialised hospital.
- III. Nausea and vomiting, also very important is to determine cause. This could be in different kind of poisoning (food, drug and others), further in AIM of inferior part, hypertension crisis, increased intracranial pressure (due to

¹ Др Јелена Булатовић, Дом здравља „Савски венац“, Београд.

3. Мука и повраћање овде је тајкоће врло важно утврдити узрок. Могу се јавити у различитим продањима (храна, дрога, лекови и осстало), даље код акутног инфаркта миокарда, хипертензивне кризе, повећаног интракранијалног притиска услед интракранијалног крвављења, тумора или трауме, у мицропозном најаду и често у оквиру реакције на стрес.
4. Бол у оквиру других медицинских ентитија. Као тајакав често може бити проблем утврдити узрок бола. Зато је врло важно утврдити узрок бола јер ако не лечимо узрок, остаје на расподељању само симптоматичка терапија.

Поред прехоспиталног збрињавања пајената, лекар врши претражу пајената који остају на кућном лечењу, а којима пребада даља дијагностика и даље лечење у болничким условима.

Кључне речи: акутни поремећаји здравља, прехоспитално збрињавање, теренска служба.

Теренска служба дома здравља бави се збрињавањем пајената који имају акутни поремећај здравља, а у немогућности су да дођу до лекара. Пријем позива се врши цео дан, у оквиру радног времена дома здравља и врши се тријаж по реду хитности.

- Врши се пружање здравствене помоћи лицима која у том тренутку имају:
- I. респираторне сметње, примарне респираторне болести, у склопу бронхијалне астме, или у склопу других болести
 - II. бол у грудима
 - III. повраћање
 - IV. хипертензивне кризе
 - V. повишену телесну температуру
 - VI. болове у склопу других оболења,
 - VII. као и претражу пајената са другим акутним поремећајима здравља, а која није могуће збрињути у ванхоспиталним условима, или је неопходна даља дијагностика.

hemorrhage, tumor, or trauma), in migraeous attack and quite benign response to stress.

IV. Hypertensive attack. Due to irregular drug intake, progressive cardiomyopathy, or comorbidity, especially dangerous for elderly hence advanced arteriosclerosis.

V. Increased body temperature in viral, bacterial infections, also in chronic diseases. Therapy is modulated according to origin. If bacterial antibiotics are needed, if not then sympathomimetic.

VI. Pain related with different medical entities. As such it often can be mistaken for some other entity. This is very important in pain therapy because if we don't treat cause of pain, all we have is symptomatic therapy available.

Apart from prehospital managing of the patients, it also includes triage which patients are safe to continue house treatment, and for which is further diagnostic, or hospital management needed.

Key Words: acute health disorders, prehospital managing, house treatment.

I. Респираторне сметње

Респираторне сметње могу бити последица респираторних инфекција или погоршања неких од примарних хроничних оболења респираторног тракта. Такође, малигне неоплазме респираторног тракта, примарне или секундарне, могу дати респираторне тегобе.

- 1) респираторне инфекције се третирају АБ (антибиотицима)
- 2) погоршања респираторне функције код хроничних плућних болести третирају се аминофилином, кортикостероидима
- 3) погоршање плућне функције код срчане инсуфицијенције (акутни едем плућа), са високом тензијом третира се диуретицима (фуросемид), док едем плућа са хипотензијом захтева болнички третман, и ово је индикација за транспорт.
- 4) у оквиру малигних болести било примарног процеса на плућима или секундарног депозита у одређеној фази оболења до-

лази до поремећаја у дисању. Као и код остале симптоматологије коју даје малигна болест, третман, id est терапија је симптоматска. Дакле, за третирање респираторних тегоба даје се аминофилин и кортикостероиди који имају задатак да прошире дисајне путеве, и смање реактивни оток здравог ткива те тако олакшају дисање.

II. Бол у грудима

Бол у грудима може бити различитог порекла.

- 1) акутни инфаркт миокарда
- 2) ангине пекторис
- 3) реакција на стрес
- 4) бол респираторног порекла
- 5) бол гастроинтестиналног порекла
- 6) бол услед дегенеративних промена на скелету.

1) Приликом обраде пацијента са болом у грудима врло је важно што пре искључити патологију која је по живот угрожавајућа. Дакле, урадити ЕКГ, узети подебљану анамнезу, прегледати пацијента. За постављање дијагнозе АИМ (акутни инфаркт миокарда) потребна су два од три знака. ЕКГ, срчани ензими као доказ изумирања миокарда, и бол који и поред примене НТГ (нитроглицерин) траје дуже од пола сата. На терену се обавља преглед пацијента, уради ЕКГ, да се седатив и НТГ, и пациент се упућује даље на одељење кардиологије ради дефинитивне потврде патолошког супстрата. Нарочиту пажњу треба обратити на старе и хипергликемичаре јер услед општећења периферних нерава долази до смањења реакције на бол (код дијабетесне полинеуропатије)

2) Стабилна ангине пекторис третира се нитроглицерином, и тегобе престају апликацијом лека, нестабилна такође реагује на НТГ, док у случају варијант ангине лекови из групе седатива дају најбоље резултате.

3) После стресних ситуација често се јавља бол у грудима. Када се искључе АИМ

и акутни коронарни синдром суверена терапија је лек из палете седатива.

4) Често после прележаних респираторних инфекција доњих дисајних партија долази до стварања фибринских веза листова плеуре, те се касније у респираторним инфекцијама јавља бол у грудима који се интензивира дисајним покретима. Терапија је симптоматска, лекови из групе аналгетика.

5) Услед присуства гастроентеролошке патологије може се јавити бол у грудима. Када се искључи акутни коронарни синдром, може се посумњати да је патолошки супстрат пореклом из ГИТ-а (гастроинтестинални тракт). Врло је важно направити дистинкцију у односу на бол у АИМ доњег зида миокарда који често иде са хипотензијом и презнојавањем!!

6) Деформитети кичменог стуба су врло чест узрок бола у грудима. Деформитети кичме, кифоза, сколиоза, узроковани лошим држањем, недовољном физичком активношћу и другим патолошким механизмима врше компресију на систем органа за дисање. На тај начин реметећи архитектонику анатомских односа онемогућавају правилан рад система органа за дисање. Вршећи притисак са своје стране надражују периферне нерве и тако доводе до настанка долорозне симптоматологије. Терапија на терену је симптоматска, аналгетска, са даљим саветом и физикалној и евентуално ортопедској-хирурској терапији.

III. Повраћање

Повраћање се јавља услед следећих акутних поремећаја здравља

- 1) тровања
- 2) акунтих вирусних инфекција
- 3) хипертензивних криза
- 4) ЦВИ (цереброваскуларни инсулт) са повећањем интракранијалног притиска, или настанак интракранијалних хематома услед дејства механичке сile
- 5) у склопу мигренозних напада
- 6) у склопу ГИТ патологије, hiatus hernia, acc. cholecystitis, acc. appendicitis, у погоршању хроничних ГИТ болести

Приликом утврђивања узрока тровања врло је важно утврдити узрок повраћања. Стога, темељно узета анамнеза и ваљано урађен клинички преглед су веома важни. Податак о броју повраћања, повраћеном садржају, фебрилности, осталим симптомима и поремећају општег стања веома су важни. Такође, клинички, изглед пацијента, изглед абдомена (у равни грудног коша, изнад), плапаторна осетљивост, присуство патогномоничних знакова (код acc. appendicitisa напр.), присуство или одсуство као и изглед столице су од великог значаја.

Модалитет терапије зависи од узрока повраћања. Тако, код тровања без поремећаја општег стања, и у зависности од агенса (отрова), терапијски распон је од симптоматског (активни медицински угаљ - adsorbens, неки од лекова из палете антиеметика, орални или i.v. препарати за рехидратацију зависно од општег стања отрованог), до давања специфичних противотрова које се примењује у специјализованим здравственим установама.

Код повраћања услед хипертензивне кризе, давањем антихипертензивне терапије, дигуретика или нитро препарата, регулисањем тензије долази до престанка повраћања.

Код повраћања услед повећаног интракранијалног притиска терапија је антиедематозна (манитол), са транспортом у специјализовану здравствену установу секундарног типа, неурологија, неурохирургија. Код повраћања у склопу мигренозних напада, терапија избора је симптоматска и аналгетска. Код повраћања повезаних са ГИТ патологијом врло је важно препознати акутни абдомен и транспортувати пацијента у специјализовану здравствену установу.

IV. Хипертензивна криза

Услед нередовног узимања терапије, напредовања основне болести или коморбидитета чести су скокови артеријске тензије, што је нарочито штетно за старије и дугогодишње хипертоничаре, јер су услед других

патолошких процеса, артериосклерозе њихови крвни судови фрагилни те лошије подносе флуктуације у артеријској тензији. У палети лекова за лечење хипертензије су диуретици, блокатори Ca канала, ACE инхибитори и вазодилататори. На располагању лекарима у теренској служби су диуретици, који имају задатак да смањењем укупног волумена циркулишуће течности у организму доведу до снижавања крвног притиска. Овоме се често додаје неки од седатива да би додатно регулисали тензију смиривањем пацијента. Уколико је тензија преко 180 mmHg систолни, препорука је полако регулисати притисак, јер услед наглог обарања крвног притиска може доћи до компромитовања церебралне циркулације и опасности од исхемијског ЦВИ.

V. Повишене телесне температуре

Може се појавити у склопу различитих болести, инфективних, заразних и незаразних, акутних хируршких стања, тровања и малигних бласти.

Најчешће је у склопу респираторне инфекције, инфекција уринарног тракта. Лекар на терену поставља дијагнозу на основу клиничког прегледа и анамнезе. Терапијски модалитети, антипиРЕТИЦИ и антибиотска терапија. У случају повишене телесне температуре услед акутних хируршких стања и тровања потребно је транспортувати пацијента у специјализовану установу на даље лечење. Код повишења телесне температуре у онколошких пацијената дати симптоматску терапију и упутити пацијента на даљу дијагностику, јер су ово имунодефијентни пациенти, нарочито после радио и хемио терапије.

VI. Болови у другим болесницима

Бол као симптом је везан за велики број медицинских ентитета. Може бити последица дејства механичке силе, хемијског суп-

страта, инфективног, малигног и других патолошких супстрата.

Врло је важно опет узети детаљну анамнезу и на основу ових података извршити тријажу и одредити даљи алгоритам лечења. У домену лекара опште медицине је антидорозна терапија, са даљим планом лечења код лекара специјалисте. Треба нарочито код онколошких пацијената обратити пажњу на

градацију терапије, и.е. организовати давање терапије тако да најпотентнији лекови у највећим дозама остану за касније стадијуме болести. Ово, наравно све уколико стање пацијента дозвољава одлагање увођења максималних доза. У овој категорији користе се различити модалитети обезболјавања. Лекови су у облику таблета, капсула, супозиторија, фентанилских фластера, и ампулирани облик.

Литература

1. Републичка стручна комисија за израду и имплементацију водича у клиничкој пракси; Министарство здравља Републике Србије: Национални водичи за лекаре у примарној здравственој заштити, Београд, 2004
2. Mills J.: Ургентна стања у интерној медицини, Београд, Савремена администрација, 1989
3. Српско лекарско друштво - секција ургентне медицине: Водич за прехоспитално збрињавање ургентних стања, Београд, Обележја, 2001
4. I Југословенски симпозијум ургентних стања у медицини, зборник радова: Ургентна стања, Београд, 1994.